

JAK TAŠKÁŘ NAPÁLIL TAŠKÁŘE

Jiří Žáček

Kráčí taškář z Horní Lhoty,
nese pytel popela.
Až já kápnu na hlupáka,
ošidím ho zvesela!

Kráčí taškář z Dolní Lhoty,
nese pytel žaludů.
Až já kápnu na hlupáka,
já ho šetřit nebudu!

Potkali se na rozcestí,
sesedli se k oddechu.
"Copak neseš?"
"Pytel mouky!"
"A ty?"
"Pytel ořechů!"

Taškáři se dohadují,
křikem plaší lesní zvěř.
"Dám ti mouku za ořechy!
Neproděláš, to mi věř!"

Vzali pytle a šli domů.
Hopsa hejsa hopsasa!
Viděli jste milí zlatí,
takového tulpasa?!

A když pytle rozvázali,
smích jim ztuhl na tváři.
Čert vem toho podvodníka!
křičí oba taškáři.

Více zde: <http://trida-u-mufa.webnode.cz/news/basnicky-k-recitaci/>
Vytvořte si vlastní stránky zdarma: <http://www.webnode.cz>)

Ufo, ufo, ufo

Jiří Žáček

Ufo, ufo, ufo
přiletěli k Mimoni,
snesli se k nám na zahradu
pod velikou jabloní.

Je to vážně k nevíře -
vyskákali z talíře
a hned se mě vyptávali,
co jsem vlastně za zvíře.

Já jsem člověk, živý tvor,
přednáším jak profesor,
nejmoudřejší ze všech tvorů,
vládce země, vod i hor...

Řehtali se velice:
Jste jen pyšné opice!
Máme pro vás připravenou
rezervaci v Africe!

Světovláda člověčí
zeměkouli nesvědčí,
experiment Člověk končí,
ohrožoval bezpečí!

A mě hrůzou polil pot,
vždyť jsem člověk a ne skot...
A v tom začal zvonit budík,
což mi prvně přišlo vhod.

Jdu se projít k potoku,
pes mi běží po boku...
Přestaň strašit lidi ve snu,
zatracený Hitchcocku!

Více zde: <http://trida-u-mufa.webnode.cz/news/basnicky-k-recitaci/>

Vytvořte si vlastní stránky zdarma: <http://www.webnode.cz>

Jaroslav Seifert

Pavučina (Maminka)

Četl jsem verše Vrchlického,
když náhle po knize
pavouk mi leze beze všeho.
-Maminko, zab ho, bojím se ho!
-Proč? Nosí peníze.

A pavoučka jsme nezabili.
Kde však byl jaký kout,
pavouci sít' nám zavěsili.
Musili jsme je každou chvíli
smetákem odtrhnout.

Ač od těch dob je nevyháním,
jsem věčně bez peněz.
Co kdyby - vzdechnu s pousmáním
a laskavě se dívám za ním,
pavoučku, klidně lez.

Až tuhle! Mezi dvěma klasy,
když po dešti jsem šel,
spatřil jsem sít'. To bylo krásy!
A tolik stříbra nikdy asi
jsem už pak neviděl.

Jiří Žáček

Písnička o škaredých holkách

Škaredý holky
ty se drží zpátky
Jsou samy sobě na posměch
A vždycky mají
krásný kamarádky
a proto mají v lásce pech

Jsou spolehlivý
jako tažný koně
Drží tě když ti hrozí pád
Nestojí o dík
Vědí že se pro ně
nebudou nikdy chlapi prát

Škaredý holky
nejsou nikdy v právu
Vypadnou vždycky z pořadí
Srkaají život jako hořkou kávu
Zvykly si
Nikdy nesladí

Zrcadlu řeknou:
Holka ty máš ránu
Leda tak slepci přijdeš vhod -
Rády se trápí
Usínají k ránu
Co by byl život bez trampot

Řeknou ti: Hele
zmiz a zanech řečí
Nestojím o tvý ohledy
Škaredý holky
nikdo nepřesvědčí
že vůbec nejsou škaredý

Karel Jaromír Erben – Kytice

Vodník

Na topole nad jezerem
seděl vodník podvečerem:

„Svit, měsíčku, svit,
ať mi šije nit’.

Šiju, šiju si botičky
do sucha i do vodičky:
svit, měsíčku, svit,
ať mi šije nit’.

Dnes je čtvrtek, zejtra pátek -
šiju, šiju si kabátek:
svit, měsíčku, svit,
ať mi šije nit’.

Zelené šaty, botky rudé,
zejtra moje svatba bude:
svit, měsíčku, svit,
ať mi šije nit’.”

II

Ráno, raníčko panna vstala,
prádlo si v uzel zavázala:
„Půjdu, matičko, k jezeru,
šátečky sobě vyperu.”

„Ach nechod’, nechod’ na jezero,
zůstaň dnes doma, moje dcero!
Já měla zlý té noci sen:
nechod’, dceruško, k vodě ven.

Perly jsem tobě vybírala,
bíle jsem tebe oblíkala,
v sukničku jako z vodních pěn:
nechod’, dceruško, k vodě ven.

Bílé šatičky smutek tají,
v perlách se slzy ukrývají,
a pátek nešťastný je den,
nechod’, dceruško, k vodě ven.”-

Emanuel Frynta

NOSOROŽEC

Být nosorožcem není snadné –
což dítě nebo člověka
dost často vůbec nenapadne,
a někdy ani zdaleka.

Je k tomu nutná tlustá kůže
a celá řada různých vloh.
A ani to nic nepomůže,
když není na rypáku roh.

Být nosorožcem někdo jiný,
například kozel nebo pes,
zvlád by to sotva z poloviny
a vůbec by se neunes.

Začal by mečet nebo štěkat,
podávat packu nebo výt,
a kdyby toho musel nechat,
stal by se z něho škarohlíd.

A svěřit to i třeba krávičce,
dopadlo by to podobně –
z čehož je vidět, jak je správné
být si sám sebou osobně.

Bleší cirkus

Miloš Kratochvíl

Celá vesnice se těší –
zavítá k nám cirkus bleší!

V pátek přišel na náves
tulák a s ním starý pes.
„Tak jsem u vás!“ tulák volá.
„Já, pes Rek a bleší škola!
Kdo má deset korun v hrsti,
smí hladit psa proti srsti!“

Přihlásil se truhlář Pech,
pohladil psa po zádech
a psí blechy na to tata
změnily ho v akrobata.

Skákal jak stín čertích rohů,
dal si za krk pravou nohu...
„Vidíte to!“ tulák křičí,
„jak s ním blechy krásně cvičí!“

Tak vypadá cirkus bleší.
Kdo ho nezná, ať se těší!

Více zde: <https://trida-u-mufa.webnode.cz/news/basnicky-k-recitaci/>